

Božena Saláková

Božena Saláková se narodila 12. listopadu 1930 v obci Kvášňovice. Dnes je jí krásných 91 let. Největší část svého dětství prožila se svými sourozenci, sestrou a bratrem, na tamějším statku, kde rodina hospodařila. S troškou nadsázky je možné říci, že život paní Salákové je jedno velké dobrodružství. Ještě aby ne, když sama sebe řadí spíše do světa chlapců a později mužů. Možná i proto se jí podařilo přečkat všechna životní úskalí s veselou myslí.

Paní Saláková vystudovala základní školu v Kvášňovicích. Po 2. světové válce zde pokračovala dvěma ročníky Lidové školy zemědělské, kterou navštěvovala dva dny v týdnu. Když dovršila osmnácti let, nastoupila do zaměstnání v podniku FEZKO Strakonice, který se specializoval na výrobu vlněných látek, příkrývek, pleteného zboží, baretů nebo čapek. Po dvou letech se ale Božena Saláková díky svým přátelům dostala k zaměstnání vychovatelky. Ve svých třiceti pak absolvovala Střední pedagogickou školu v Sušici, obor vychovatelství. Po zdárně ukončeném studiu vykonávala profesi vychovatelky a když bylo třeba, působila jako zastupující učitelka prvního stupně základní školy.

To už pracovala v Základní škole Komenského v Horažďovicích. Po výstavbě Základní školy Blatenská bylo ale zapotřebí profesně obsadit i druhou horažďovickou školu, takže byla paní Saláková přesunuta na nové působiště. Od roku 1951 také neúnavně pracovala v místním Domě dětí a mládeže. Těmto profesím se věnovala prakticky celý svůj život.

Mezi její celoživotní vášně patří divadlo a zpěv. Divadlu se věnuje již od roku 1946 (od svých šestnácti let) v podstatě až do dnešních dnů. Vůbec prvním divadelním představením Boženy Salákové byla komedie o třech jednáních Poslední muž, kde ztvárnila roli gymnastky Tonči Vackové. Od roku 1958 je mimo jiné i členkou Ochotnického souboru v Horažďovicích. Za svoje celoživotní zásluhy a rozvoj ochotnického hnutí získala v roce 2016 cenu Svazu českých divadelních ochotníků – Zlatý odznak J. K. Tyla.